

РЕШЕНИЕ

№ 1911

гр. В., 13.06.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – В., 20 СЪСТАВ, в публично заседание на тринадесети май през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: Орлин Чаракчиев

при участието на секретаря Ани Люб. Динкова
като разгледа докладваното от Орлин Чаракчиев Гражданско дело №
20213110104309 по описа за 2021 година

за да се произнесе, взе предвид следното:

Предявени са от „Е. - Пр. Пр.” АД, ЕИК *, със седалище и адрес на управление гр. В., бул. „Вл. В.” № *, В. Т.с - Г срещу Р. С. К., ЕГН *****, с адрес: гр. В., ул. Т. В. № * кумулативно-обективно съединени иски с правно основание чл. 422, ал. 1 от ГПК от вр. чл.79 и чл. 86, ал.1 от ЗЗД за приемане на установено между страните, че ответникът дължи на ищеца **сумата от 186,95 лв.**, представляваща главница за незаплатена ел. енергия, за която е издадена фактура *г., за отчетен период 21.02.2018 г. - 04.04.2018 г., за обект с абонатен № *****, клиентски № *, за адрес в гр. В., ул. Т. В. № *, **ведно със законната лихва върху главницата**, считано от датата на подаване на заявлението в съда - 05.02.2021 г. до окончателното ☐ изплащане; както и сумата 50,33 лв., представляваща обезщетение за забава върху главницата за периода 02.05.2018 г. - 22.01.2021 г., които суми са предмет на Заповед № 2* г. за изпълнение на парично задължение по чл. 410 от ГПК, издадена по ч.гр. д. № * г. по описа на ВРС, XX -ти състав.

Ищецът твърди в исковата молба чрез юрк. П. И., че ответникът и ищцовото дружество са в облигационни отношения при Общи условия за доставяне на ел. енергия за обект с абонатен № *****, клиентски № *, находящ се в гр. В., ул. Т. В. № *. Сочи, че съгласно чл. 17, т.2 от ОУ потребителят се задължавал да заплаща стойността на ползваната в мота ел. енергия в сроковете по чл. 26. Излага, че потребителят изпадал в забава след настъпване падежа на съответната фактура, без да е необходимо изпращането на покана. Поддържа, че на основание чл. 38 от ОУ потребителят дължи и обезщетение за забава в размер на законната лихва за всеки просрочен ден. В табличен вид сочи, че за процесното вземане за ел. енергия доставена за периода 21.02.2018 г. - 04.04.2018 г. е издадена фактура № * г., с падеж 02.05.2018 г. на стойност 186,95 лв., върху която е начислено обезщетение за забава от 50,33 лв. Излага, че за процесните задължения е инициирал ч.гр.д. № № * г. по описа на ВРС, по което в полза на ищеца е издадена Заповед за изпълнение по реда на чл. 410 от ГПК. Излага, че така издадената в негова полза заповед за изпълнение е връчена на длъжника при условията на чл. 47, ал. 5 от ГПК, поради което за него е налице правен интерес от предявяване на процесните иски. Моли се за уважаване на предявените иски поради изложените аргументи. Претендира разноски.

В срока по чл. 131, ал. 1 от ГПК ответникът Р. С. К., чрез назначения от съда особен

представител адв. М.Ц., е депозирал писмен отговор, с който оспорва исковете по основание и размер. Сочи, че липсват доказателства за наличие на облигационна връзка между страните, както и за консумирана електроенергия в процесния период. Определя като неясено количеството, единичните цени, измерването и остойностяването на претендираната ел. енергия. Оспорва, че ответникът има качеството потребител на ел. енергия по чл. 4 от ОУ Излага, че при неплатено задължение ел. енергията следва да се прекъсне съобразно ОУ, но това не е сторено. Оспорва начинът на измерване и отчитане на ел. енергия, както и годността на СТИ, включително, че е преминало задължителната първоначална и периодична проверка за годност от Българския институт по метрология, както и че е калибровано съгласно ЗИ. Оспорва доказателствената стойност на представените писмени доказателства.

В съдебно страните се представляват от процесуалните си представители, чрез които поддържат изразените позиции по спора. Ищецът доразвива доводите си и в писмена защита.

След съвкупна преценка на доказателствата по делото, съдът приема за установено от фактическа страна следното:

Съгласно протокол № * г. служители на „Е. С.“ АД са демонтирали СТИ в обект на клиент Т. П.П., находящ се в гр. В., ул. „Т. В.“ № * с клиентски № * и абонатен № *****, с налични показания по нощна дневна тарифа, както и с налична ведомствена пломба.

Видно от констативен протокол № * г. служители на „Е. С.“ АД са извършили проверка на обект находящ се в гр. В., ул. „Т. В.“ № * с клиентски № * и абонатен № *****, като на място е установено монтирано СТИ с фабр. № *, налични държавни/на производител/ ведомствени пломби. Посочено е, че тарифният превключвател е вграден, точен, както и че проверката се извършва в присъствието на представител на клиента, който е подписал и протокола.

Видно от справка № * г. от Агенция по вписвания за вписвания, отбелязвания и заличавания по партидата на Р. С. К., на 16.02.2015 г., последната е придобила чрез покупко-продажба от Т. П.П. собствеността върху СОС, с площ по документ 95,160 кв.м., бивше общежитие в сграда № * в ПИ с ид. *, с административен адрес гр. В., ул. „Т. В.“ № *, ведно с изба № 1 с площ 5,08 кв.м., с идентификатор *. От справката се установява също, че на 22.03.2018 г. ищцата е продала недвижимия имот на Милена Александрова Ненчева.

Съгласно удостоверение изх. № * г. на Р. С. К., Апартамент № *, описан в НА № * г., находящ се на четвърти етаж в бл. 7 (бивш административен адрес) в жилищна сграда на ул. „Т. В.“ е с административен адрес: гр. В., ул. „Т. В.“ № *. Посочено е, че СОС е с идентификатор *.

Вдин от заявление № * г. за продажба на ел. енергия до „Е.-Пр. П.“ М.А.Н. е поискала снабдяване с ел. енергия на обект с адрес: гр. В., ул. „Т. В.“ № * и абонатен № *****, клиентски № *, досега ползван от Т. П. П.

Видно от съставените от ищеца документи - извлечение от сметка кл. № * към 22.01.2021 г., справка за потреблението през последните 12/24/36 месеца за кл. № * към 25.02.2021 г., извлечение за фактури и плащания за кл. № * към 25.02.2021 г. и фактура № * г., дружеството претендира от ответницата заплащане на сумата от 185,95 лв. за потребена ел. енергия в периода 21.02.2018 г. – 04.04.2018 г. в обект с № *****, с адрес: гр. В., ул. „Т. В.“ № *. Съгласно фактурата старото показание на дневна тарифа е *кВтч, а новото 16269 кВтч, а показанията на нощната тарифа са 7283 кВтч, а новото 7517 кВтч. Визираните документи сочат, че в периода 21.02.2018 г. – 04.04.2018 г. в обекта са потребени 711 кВтч по дневна тарифа и 234 за нощна тарифа.

Въз основа на издаденото в полза на ищеца съдебно удостоверение по делото е постъпило заверено копие на писмо изх. № * г. от „Е. С.“ АД, съдържащо данни за отчетени количества ел. енергия за електромер № *. В писмото са отразени отчет на 20.02.2018 г., при който са установени нови показания 15558 кВтч по дневна тарифа, при стари показания 14882 кВтч, както и нови показания 7283 кВтч по нощна тарифа, при стари показания 7103 кВтч. При отчета от 20.03.2018 г. са установени нови показания 16265 кВтч по дневна тарифа, при стари показания 15558 кВтч, както и нови показания 7516 кВтч по нощна тарифа, при стари показания 7283 кВтч. При отчета от 20.04.2018 г. са установени съвпадащи нови и стари показания за 16269 кВтч по дневна тарифа и 7517 кВтч по нощна.

Като доказателство по делото е прието заключението на допуснатата съдебно-

техническа експертиза изготвено от вещото лице А.М.. Експертът сочи съгласно справките издадени от ищеца за кл. № *, съответно абонатен № *****, към дата 01.03.2022 г. съществува просрочена незаплатена фактура с № * г. на стойност 186,95 лв., като законната лихва върху задължението за периода от 03.05.2018г. до 22.01.2021 г. възлиза на 51,73 лв. Експертът сочи, че количествата ел.енергия по процесните фактури са правилно изчислени съобразно утвърдените от ДКЕВР за съответния период цени.

Като доказателство по делото е прието заключението на допуснатата съдебно-техническа експертиза изготвено от вещото лице инж. Н.В.. Експертът сочи, че количеството ел. енергия по процесната фактура може реално да бъде доставено и потребено от абоната, с оглед пропускателната способност на комутационните проводници в таблото - 6 мм² и тази на присъединителното съоръжение - автоматичен предпазител. Поддържа, че начислените количества ел. енергия са от редовно снети показания от електромера. Излага, че количествата ел.енергия, отразени във фактурата са правилно и аритметично точно изчислени, съобразно утвърдените от КЕВР цени на ел.енергията за съответния период. Соци, че процесният електромер е с фабр. №*, като от номера се установява, че уредът е произведен през 2007 г. Срокът му на метрологична годност е 6 г. и е изтекъл в края на 2013 г. В о.с.з. на вещото лице е предявен протокол за монтаж № * г., като вещото лице пояснява, че от него се прави извод, че СТИ е било в метрологична годност, като сочи от практиката си, че преди монтиране на употребявано СТИ като процесното, то минава последваща метрологична проверка.

Предвид така установеното от фактическа страна се налагат следните правни изводи:

Не се спори между страните, а и се установява от материалите по приобщеното ч.гр.д. № * г., по описа на ВРС, че в полза на ищеца срещу ответницата е издадена заповед за изпълнение по чл. 410 от ГПК за претендираните суми, която е връчена при условията на чл. 47, ал. 5 от ГПК. Искът е предявен в предвидения в закона преклузивен едномесечен срок, което обуславя допустимост на производството и правен интерес от воденето му за ищеца.

Предявени са положителни обективно кумулативно съединени установителни искове с правно основание чл. 422, ал. 1 от ГПК вр. чл.79 и чл. 86 от ЗЗД, като предметът на спора възлага в доказателствена тежест на ищцовото дружество да установи пълно и главно, 1) че ответникът има качеството на потребител по договор за продажба на ел. енергия, 2) извършването на доставка на ел. енергия в посоченото количество и на твърдяната стойност, 3)надлежното измерване на количеството на доставена ел.енергия посредством метрологично годно СТИ, 4) изпадането на ответника в забава.

Спорни по делото са всички пунктове от така условно разпределената доказателствена тежест, като спорът се е концентрирал около въпросите дали ответникът е потребител на ел. енергия за процесния имот, дали ищецът е извършил реална доставка по договора и дали СТИ обслужващо имота е било метрологично годно.

За възникване и съществуване на специфичното облигационно правоотношение по продажба на ел. енергия между доставчика и потребителя на услугата е достатъчно последният да купува такава енергия за собствени битови нужди, видно от § 1, т. 2а от ДР на Закона за енергетиката (ЗЕ). С оглед спецификата на доставяната стока и ноторно известното обстоятелство, че съществуват множество „заварени“ правоотношения по продажба на електроенергия, страни по които формално са лица, които са се разпоредили в минал момент с енергоснабдявания имот или починали лица, терминът „купува“ по смисъла на § 1, т. 2а от ДР на ЗЕ следва да се тълкува най-вече като фактическо състояние, съществуването на което не е предпоставено от формалното наличие на договорно правоотношение. Това е видно и от действащите Общи условия на „Енерго-Про Продажби“ АД. В чл. 4 от ОУ дружеството собствено е дефинирало понятието потребител, като физическо лице собственик или ползвател на имот, който е присъединен към елаторазпределителната мрежа и купува ел. енергия за своето домакинство от ответника. Следователно, безспорно се налага извода, че договор за присъединяване може да бъде сключено само с лице, което има вещни права върху присъединения обект- независимо дали ограничено право на ползване или право на собственост.

В случая видно от неспорената справка за вписванията, отбелязванията и заличаванията по партидата на ответницата в Имотния регистър, в периода 16.02.2015 г. - 22.03.2018 г. същата е била собственик на жилище с идентификатор * по КККР, с административен адрес гр. В., ул. „Т. В.“ № * съвпадащ с административния адрес на обекта

на потребление с абонатен № *****, за който са фактурирани процесните количество ел. енергия. Доколкото на основание чл. 6, ал.2 вр. чл. 2, ал.2, т.3 от ЗКИР вписването в Имотния регистър има доказателствено значение относно обстоятелството, че ответницата е притежавала собствеността върху визирания имот, за който не се спори, че е електроснабден, наред с което не са представени доказателства разколебаващи данните от вписването, то и съдът намира за установено именно от справката, че ответницата като собственик на процесния имот е била в договорни отношения с ищеца по доставка на ел. енергия по партида с абонатен № *****, клиентски № * за периода 16.02.2015 г. - 21.03.2018 г., т.е. включително за част от процесния период, а именно 21.02.2018 г. - 21.03.2018 г. За остатъка от процесния период - 22.03.2018 г. – 04.04.2018 г., ответницата не е имала качеството потребител на ел. енергия в процесния имот, респективно само на това основание искът за реално изпълнение за този период се явява недоказан, респективно подлежи на отхвърляне като неоснователен.

Спорен на следващо място е въпросът за реалната доставка на ел. енергия до процесния имот от страна на ищеца. В тази връзка съдът намира за установено, че фактурираното от ищеца количество ел. енергия за периода 21.02.2018 г. – 04.04.2018 г. в размер на 711 кВтч по дневна тарифа и 234 за нощна тарифа е начислено като потребено в обекта въз основа на реални отчети на инкасатора, видно от неоспореното заключение на вещото лице по допуснатата СТЕ, което съдът кредитира като пълно, обективно и компетентно. Същевременно видно от писмо изх. № * г. на 20.02.2018 г. елетроразпределителното предприятие е отчетло за процесния електромер с фабр. № №* показания от 15558 кВтч за дневна тарифа и 7283 кВтч по нощна тарифа, на 20.03.2018 г. 16265 кВтч за дневна тарифа и 7516 кВтч за нощна тарифа, а на 20.04.2018 г. 16269 кВтч за дневна тарифа и 7517 кВтч за нощна. Следователно ангажираните по делото специални знания на вещото лице, ведно с представеното по делото писмено доказателство, изходящо от третото-неучастващо по делото лице „Е. С.“ АД, установяват в съвкупност, че за периода 20.02.2018 г. – 20.04.2018 г. до процесния обект на потребление ответникът е доставил ел. енергия в обем от 234 кВтч по нощна тарифа и 711 кВтч по дневна. Т.е. ищецът по делото е доказал изправността си по договорната връзка с ответницата по продажба на ел. енергия до датата, на която последната се разпоредила със собствеността спрямо жилището – 22.03.2018 г.

Видно от визираното писмо от изх. № *г. от елетроразпределителното предприятие, в периода 21.02.2018 – г. 20.03.2018 г. в обекта на ответницата са потребени 707 кВтч ел. енергия по дневна тарифа и 233 кВтч по нощна. Съгласно относимите цени на ел енергията, посочени в заключението на вещото лице по ССЧЕ – 0,18535 лв. без ДДС за кВтч дневна и 0,10260 лв. без ДДС за кВтч нощна тарифа, визираните обеми следва да се остойностят на 131,04 лв. за дневното потребление и 23,91 лв. за нощното потребление или общо съдът намира, че за периода 21.02.2018 – г. 20.03.2018 г. в собствения на ответницата обект на потребление е доставена и консумирана ел. енергия на стойност общо 154,92 лв. без ДДС или 185,90 лв. с ДДС. За да се установи консумацията на ел. енергия, съответно стойността □, за деня 21.03.2018 г., влизащ в периода, в който ответницата е имала качеството потребител за обекта с абонатен № *****, съдът взе предвид, че видно от цитираното писмо от „Електроразпределение Север“ АД от отчета на 20.03.2018 г. до 20.04.2020 г. в обекта са потребени 1 кВтч по нощна и 4 кВтч по дневна тарифа или общо енергия на стойност 0,84 лв., който сбор следва да се раздели на 30, съобразно дните в месеца, при което среднодневната консумация за визирания хронологичен отрязък възлиза на 0,028 лв. Или съдът намира за установено по делото, че за периода 21.02.2018 г. - 21.03.2018 г. ответницата е потретила ел. енергия на обща стойност 186,74 лв.

Поради изложеното и доколкото по делото не са наведени твърдения от ответницата за плащане на консумираната ел. енергия, нито по делото са установени доказателства за извършени погашения от нейна страна, съгласно неоспореното заключение на ССЧЕ, което съдът кредитира като пълно, обективно и компетентно, искът за главница се явява доказан и следва да се уважи именно до размер от 186,74 лв., а за разликата до пълния претендиран размер от 186,95 следва да се отхвърли като неоснователен.

За пълнота следва да се посочи, че по делото остана недоказано правоизключващото възражение на ответника, че процесното СТИ не е било метрологично годно в процесния период. В тази връзка по делото вещото лице категорично сочи при изслушването на СТЕ, че от представения по делото протокол от 01.06.2015 г. може да се заключи, че електромерът е преминал последваща метрологична проверка преди да бъде монтиран в обекта на потребление. Доколкото изводът на вещото лице се базира на експертните му познания в

областта на електротехниката, наред с което по делото не са ангажирани доказателства в обратен смисъл, то и съдът споделя същия и приема за доказаното по делото обстоятелството, че СТИ е било метрологично годно в процесния период на отчет.

Съгласно разпоредбата на чл. 84, ал. 1 от ЗЗД, когато денят за изпълнение на задължението е определен, длъжникът изпада в забава след изтичането му.

В случая в процесната фактура * г. е посочен срок за плащане 02.05.2018 г., поради което съдът приема, че считано от датата, следваща настъпване на падежа □, ответникът е изпаднал в забава за заплащането на главницата от 186,74 лв., т.е. от 03.05.2018 г. Конкретният размер на дължимото обезщетение за периода 03.05.2018 г. - 22.01.2021 г. съдът изчисли с помощта на публично достъпния онлайн калкулатор на НАП за законна лихва - http://nraapp03.nra.bg/web_interest/start_int.jsp, че възлиза на 51,67 лв. Или с оглед диспозитивното начало в процеса акцесорният иск за обезщетение за забава следва да се уважи в пълния претендиран размер от 50,33 лв.

Предвид изхода на спора, право на разноски в производството имат и двете страни, като съдът следва да съобрази обстоятелствата, че ответникът реално не е сторил такива доколкото е представляван от особен представител в процеса. В заповедното производство на ищеца са присъдени разноски в общ размер от 75,00 лв., които с настоящото решение следва да бъдат редуцирани с оглед отхвърлената част от иска за мораторна лихва до размер от 74,93 лв., която сума следва да се присъди на ищеца, на основание чл. 78, ал. 1 и 8 от ГПК. В настоящото производство ищцовото дружество представя доказателства за сторени разноски от 75,00 лв. за държавна такса, 300,00 лв. депозит за особен представител, 250,00 лв. депозит за ССЧЕ и 250,00 лв. депозит за СТЕ, а предвид направеното с исковата молба искане съдът определя по реда на чл. 78, ал. 8 от ГПК на страната и юрисконсултско възнаграждение от 100,00 лв., или общо 975,00 лв. След направените изчисления съдът намира, че в полза на страната съобразно уважената част от исковете следва да бъдат присъдени разноски в общ размер от 974,12 лв., на основание чл. 78, ал. 1 от ГПК.

Водим от горното, съдът

РЕШИ:

ПРИЕМА ЗА УСТАНОВЕНО в отношенията между страните, че **Р. С. К.**, ЕГН *****, с адрес: гр. В., ул. Т. В. № * **дължи** на „Е. – П.Пр.” АД, ЕИК *, със седалище и адрес на управление гр. В., бул. „Вл. В.” № *, В. Т.с – Г, **сумата от 186,74 лв.**, представляваща главница за незаплатена ел. енергия, за която е издадена фактура *г., за отчетен период 21.02.2018 г. - 04.04.2018 г., за обект с абонатен № *****, клиентски № *, за адрес в гр. В., ул. Т. В. № *, **ведно със законната лихва върху главницата**, считано от датата на подаване на заявлението в съда - 05.02.2021 г. до окончателното ѝ изплащане; както и **сумата 50,33 лв.**, представляваща обезщетение за забава върху главницата за периода 02.05.2018 г. - 22.01.2021 г., които суми са предмет на Заповед № 2* г. за изпълнение на парично задължение по чл. 410 от ГПК, издадена по ч.гр. д. № * г. по описа на ВРС, XX -ти състав, на основание чл. 422, ал. 1 от ГПК от вр. чл.79 и чл. 86, ал.1 от ЗЗД, като **ОТХВЪРЛЯ** предявения иск за главница за **разликата над присъдената сума от 186,74 лв.** до пълния претендиран размер от 186,95 лв., като неоснователен.

ОСЪЖДА Р. С. К., ЕГН *****, с адрес: гр. В., ул. Т. В. № * **да заплати** на „Е. – П. Пр.” АД, ЕИК *, със седалище и адрес на управление гр. В., бул. „Вл. В.” № *, В. Т.с – Г, **сумата 74,93 лв.**, представляваща сторените съдебно-деловодни разноски в заповедното производство по ч.гр.д. № * г. по описа на ВРС, **както и сумата 974,12 лв.**, представляваща сторените в настоящото производство съдебно-деловодни разноски, на основание чл. 78, ал. 1 вр. ал. 8 от ГПК.

РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване с въззивна жалба пред Окръжен съд - В. в двуседмичен срок от връчването му на страните.

Съдия при Районен съд – В.: _____